

La flama del Canigó encén la foguera de Roquetes, així com també les de molts pobles de les Terres de l'Ebre

La flama del Canigó va encendre la foguera de Sant Joan a Roquetes la nit en què se celebra l'arribada del solstici d'estiu. De la mateixa manera, la flama va escampar-se també per la resta de les Terres de l'Ebre, amb el riu Ebre com a eix conductor del seu recorregut. De fet, però, només fa dos anys que la flama baixa pel riu des de Tivenys, des que, el 2009, va fer-se'n l'associació cultural Camí de Sirga amb l'objectiu de ressaltar la vinculació amb el riu Ebre i de recuperar la figura del llagut com a mitjà de transport tradicional al nostre territori.

Així, els llaguts *Sirgador* i *Benifalletenc* van sortir de l'embarcador de Tivenys el dia 23 de juny, on la flama va arribar cap a les 14.30 hores de la tarda per repartir el seu testimoni riu amunt i riu avall. El *Sirgador* va passar pels municipis de Xerta (que va donar el relleu a Paüls), Aldover, Tortosa i l'Aldea; mentre que el *Benifalletenc* va remuntar el riu per dur la flama a Benifallet, Miravet, Rasquera i Ginestar.

A més a més d'aquesta ruta, també es va mantenir el tradicional itinerari entre Reus i Móra d'Ebre, població a la qual van adreçar-se nombroses delegacions ebrenques a recollir el relleu de foc, com ara Gandesa, Móra la Nova, Garcia, Ascó o Riba-roja d'Ebre.

Pel que fa a Roquetes, l'alcalde, Paco Gas; el regidor de Cultura, Sisco Ollé; i Domingo Tomàs, regidor de Festes de l'Ajuntament de Tortosa, van recollir la flama a l'embarcador de Remolins pels volts de les 17 hores, on va ser rebuda amb l'acompanyament de la música de gralles i tabals. Des d'allí, va ser conduïda fins a la nostra ciutat, on finalment va encendre la foguera la nit de la revetlla.

Val a dir que, abans del 2009, Roquetes va recollir la flama molts anys a l'ajuntament de Tortosa, on cremava en un pebeter al vestíbul principal. Allí hi feia cap des de

l'Aldea, on era recollida pels responsables tortosins, provinent de la caravana que la baixava, des del nord, fins al País Valencià.

LA TRADICIÓ

La muntanya del Canigó, visible des de tota la Catalunya nord i des de les planes empordaneses, és un símbol de les terres catalanes. Als seus peus s'estén una plana amb tot un seguit de pobles que van viure l'inici de la reconquesta i foren el bressol del nostre país.

Francesc Pujades, nascut el 23 de juny en un d'aquests pobles (Arles de Tec), era un excursionista profundament català que es confessava enamorat del Canigó -va pujar-hi més de 130 vegades- i del poema èpic *Canigó*, escrit per mossèn Cinto Verdaguer el s. XIX.

El 1955, Pujades va fer coincidir la seva passió per la muntanya amb el seu aniversari, dia en què també se celebrava el solstici d'estiu amb els focs de Sant Joan. Aquella nit de mitjans del segle XX, l'excursionista va pujar al cim del Canigó amb uns feixos de llenya (conscient que a dalt no trobaria prou vegetació per fer foc) i va encendre una foguera que es va veure des de molts pobles del nord de Catalunya. L'any següent, repetint la mateixa experiència la nit del 23 de juny, es va tornar a encendre la flama al cim del Canigó i, aquesta vegada, desenes de focs van aparèixer pels diversos pobles que envoltaven la muntanya. D'aquesta manera, sense adonar-se'n, Pujades va convertir-se en el pare d'una tradició que va consolidar-se com a símbol de nacionalisme i d'unitat dels Països Catalans.

Amb el pas del temps, la flama del Canigó va evolucionar. A partir del 1963, la flama va ser baixada fins a la plana

(continua a la pàgina següent)

(ve de la pàgina anterior)

per poder encendre el màxim de fogueres possibles amb el mateix foc. L'any següent, es va decidir conservar la flama encesa durant tot l'any, així que va ser guardada al Castellet de Perpinyà fins al 22 de juny del 1965, dia en què es va pujar novament al cim per dur a terme el procés de regeneració i continuar la tradició amb el nou foc. Finalment, el 1966 va ser el primer any que la flama va entrar al Principat de Catalunya i es va començar a distribuir per molts més pobles i així, any rera any, el seu recorregut va anar ampliant-se i va arribar a tots els Països Catalans.

A dia d'avui, la tradició es manté més o menys igual que fa quaranta anys. El matí del dia 22 de juny, es recull la flama del Castellet i es puja al cim del Canigó a darreres hores de la tarda, cap al vespre, on es manté encesa fins a la mitjanit.

Llavors, tocadés les dotze, s'inicia la cerimònia de regeneració i, gràcies als centenars de feixos de llenya que arri-

EL CIM NEVAT DEL CANIGÓ.

ben des de tots els indrets dels Països Catalans, s'encén la nova flama, la qual serà portada cap a totes les ciutats i pobles que desitgin rebre-la i servirà per encendre un llantió al Castellet de Perpinyà que la mantindrà encesa fins a l'any següent.

Més de cinc-centes persones celebren el solstici d'estiu a l'Hort de Cruells la nit de Sant Joan

La nit del 23 de juny, més de 500 persones van celebrar la revetlla de Sant Joan a l'Hort de Cruells, entre els assistents a la festa que va organitzar l'Ajuntament de Roquetes i el públic que va optar per sopar al casal municipal. En la revetlla de l'Ajuntament, els participants van dur-se el sopar de casa i, mentre els grans preparaven les taules per sopar, el més menuts aprofitaven per disparar petards i coets.

Prop de la mitjanit, el regidor de Cultura, Sisco Ollé, va llegir el manifest d'enguany de la flama del Canigó i, tot seguit, amb la flama es va prendre foc a la foguera preparada per a l'ocasió, amb l'acompanyament de la música

de les gralles i els balls singulars dels diables Lucifers. A continuació, se va repartir coca de Sant Joan i cava entre els assistents i, per arrodonir la vetllada, ball amb el grup Fenomenon Quartet fins a la matinada.

ELS JOVES DE LA RAVALETA

Però no només va haver festa multitudinària a l'Hort de Cruells, ja que, un any més, l'Associació de Joves de la Ravaleta va organitzar la revetlla de Sant Joan al pati de les escoles de la raval de Cristo. La festa va començar al tar-

(continua a la pàgina següent)

(ve de la pàgina anterior)

det amb una baldanada popular i, a la nit, sopar (cadascú va dur-se'l). A la mitjanit, una gran traca va donar el tret de sortida al ball, que va durar fins a la matinada i, per acabar la festa, discoteca mòbil. Els Joves van obsequiar els més de 150 assistents amb coca de Sant Joan i cava.

LA REVETLLA AL CASAL DELS JUBILATS

El pati dels til·lers del centre cívic va ser el lloc escollit per l'Associació de Jubilats i Pensionistes de Roquetes per celebrar la revetlla de Sant Joan. Les 85 persones assistents van degustar un bon sopar i van poder ballar amb la música de Francisco i els seus teclats.

A DALT, IMATGES DE LA REVETLLA DE SANT JOAN A L'HORT DE CRUELLS, QUE ES VA ALLARGAR FINS BEN ENTRADA LA MATINADA.

A BAIX, LA REVETLLA AL PATI DELS TIL·LERS DEL CENTRE CÍVIC, ON L'ASSOCIACIÓ DE JUBILATS I PENSIONISTES DE ROQUETES VA CELEBRAR LA FESTA.

A LA DRETA D'AQUESTES LÍNIES, ELS JOVES DE LA RAVALETA EN UN MOMENT DE LA BALDANADA POPULAR QUE VAN ORGANITZAR LA TARDA DEL 23 DE JUNY, JUST ABANS DEL SOPAR I EL BALL DE LA REVETLLA.

